

get, at vise, at det forekom mig, at man var gaaet den modfatte Vej af den, som jeg troede, man vilde gaa, nemlig at frembringe en Betællelse for den mindre bemidlede, store Del af Befolkningen, og hvis det var nødvendigt, at bringe en større Indtægt tilveie, da at lægge det paa saadanne Steder, at de Folk, som havde bedst Naad dertil, kom til at bære det. I de Bemærkninger, som ledsagede det tidligere forelagte Lovforslag, og som jeg før nævnte, stod der, at Indtægterne rimeligvis vilde stige. Dette forekommer mig ikke at være saa aldeles sikkert, og i alt Fald synes det mig ikke sikkert, at de ville stige saa højt som paaregnet, thi, naar Folk faar at vide, at et Brev, som tidligere kunde frigjøres med et Firskillings Mærke, for Fremtiden vil komme til at koste Mere, saa er det meget rimeligt, at de fattigere Folk sjældnere ville skrive Breve. Derimod tror jeg, at det, naar det blev almindelig bekjendt iblandt Folk, at et Brev til 8 Ore er billigere end tidligere et Brev til 4 β , da vilde have den Virkning, at der vilde skrives mere. Jeg tror, at der derved vilde vise sig det Selvsamme, som der viser sig ved at sætte ned paa en Toldsat, nemlig, at man ved en saadan Nedsættelse kan bringe en større Indtægt tilveie. Jeg ser tillige af de nævnte Bemærkninger, at der som et Slags Bederlag loves en højere Rabat ved Frimærkesalget, idet det er paatænkt at forhøje den Rabat, man nu faar, nemlig 4 pSt., til 5 pSt. Her viser sig da atter det Samme, som jeg før gjorde opmærksom paa, idet de Folk, som kjøbe Frimærker i arkvis, hvilke i Almindelighed er Saadanne, som have Naad dertil, ville faae en højere Rabat, hvorimod de Folk, som kjøbe Frimærker stykkevis hos Urtækrammerne, ikke ville nyde Godt af denne Rabatforhøjelse. Jeg skal yderligere hertil sige, hvad der ikke ligefrem staar i denne Lov, men som dog staar i de oftnævnte Bemærkninger til det forrige Lovforslag, og som det derfor maaske er tilladt at omtale, at det er paatænkt at nedsætte Telegramgebyret for indenrigske Telegrammer fra 32 β til 24 β , eller i den nye Mynt 50 Ore. Det er vistnok meget ønskeligt, at dette kan ske; men for saa vidt som Formaålet er det samme som det, der tilsigtes med denne Lov, saa tror jeg hellere, at man burde lade det blive staaende, saa at man kunde lette paa andre Punkter for de Mindrebemidlede. Jeg udtalte før, at dette var en af de Love, som havde til Hensigt at føre det nye Myntsystem ud i Livet, og jeg maatte maaske nu tillade mig at gjøre opmærksom paa Noget, som ligger denne Sag nær, og som staar i Bemærkningerne til et andet Lovforslag, nemlig Lovforslaget om Gjennemførelsen af det nye Myntsystem for Stempelafgiftens Vedkommende. Man ser heraf, at den Omstændighed, at der ved Omætningen i den nye Mynt vilde skabes Løster, som vilde være uhenfigtsmæssige for Forretningslivet, er Grunden til, at man har afrundet Beløbene, og det fremgaar jo ogsaa af

nærværende Lovforslag om Benyttelsen af Posten, at man fremtidig ikke skulde have andre Frimærker end saadanne, som ere delelige med Tallet 5, altsaa til 5 Ore, 10 Ore o. s. fr. Jeg kan ikke tro, at det skulde være saa uhenfigtsmæssigt for Forretningslivet, om man fik andre Tal, thi selve Regningen med Decimalbrøker, som man jo maa komme til, tror jeg gjør det næsten lige let at regne med hvad Slags Tal det skal være, og naar vi se hen til forskellige andre Riger, f. Ex. Sverig, finde vi, at man heller ikke der har Frimærker, som ligefrem ere delelige med 5. Man har jo i lang Tid, naar man fik Breve fra Sverig, set, at disse vare forsynede med Mærker til 17 Ore, hvilket jo er et ulige Tal. Hvis det nu endda var Meningen, at vi for Fremtiden i vor mellemrigste Brevvevling med Sverig kunde faae den nu foreslaaede Postatts gjennemført, saa vilde der ogsaa have været Grund til at indføre den her i Landet; men naar vi se paa den Postkonvention, som under 19de Juli dette Aar er afsluttet med Sverig og Norge — den findes i Lovtidende Nr. 44 for i Aar — med hvilke Riger vi jo i alt Besentligt faae fælles Mynt, saa se vi jo der, at vi fremdeles ville vedblive at have 6 Ore som Postatts for Korsbaandsforfendelser til Sverig og 12 Ore for almindelige Breve. Jeg er nu ikke vis paa, at det virkelig er Ministerens Mening, at vi kun skulle have saadanne Frimærker, som før nævnt; thi hvis dette var Tilfældet, saa vilde vi komme i stor Forlegenhed, naar vi skulde sende Korsbaandsforfendelser til Sverig; de skulde nemlig koste 6 Ore, og da altsaa et 5-Ore Mærke ikke er tilstrækkeligt til Frigjørelsen, maatte man bruge et Mærke til 10 Ore. Jeg haaber, at den ærede Finanzminister nærmere vil oplyse dette, da det ikke fremgaar af Lovforslaget, hvorledes Frimærkerne i Fremtiden skulle være indrettebe. — For at sammenfatte i Korthed, hvad min Mening er med de Udtalelser, som jeg nu har tilladt mig, er det en Bøllagelse over, at dette Lovforslag, hvis det bliver gennemført i den Form, hvori det foreligger, neppe vil blive modtaget med Glæde og neppe vil bidrage til at gjøre Folk tilfredse med Myntforandringen. Jeg haaber derfor, at det skal lykkes det høie Thing at paatrykke Loven et mere demokratisk Præg, end den har nu.

Th. Nielsen: Den forhenværende Finanzminister, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger), bemærkede engang, da en lignende Sag eller i alt Fald Noget, der vedrørte Postvæsenet, var til Forhandling, at Formaålet med, at Staten tog sig af denne Sag, ikke var at skaffe Statskassen et Overflud, men at Formaålet i det Hele var at hjælpe Befolkningen til en saa billig Korrespondance som mulig, og at Udviklingen maatte gaa i den Retning, at den blev saa billig som mulig. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i denne Betragtning, og det har